

Даниял кітабы - Отыз бесінші бөлім

Пайғамбарлық негізді ашып көрсету: Уильям Миллердің түсінігі және Армагеддонға бастайтын үш қаңыратып-жоятын күш

Jeff Pippenger

2023-12-30

«Ақыр заман» кезінде, 1798 жылы, Даниял кітабы, дәлірек айтқанда, Ұлай өзені арқылы бейнеленген аянның мөрі ашылды. Бұл аян 1844 жылдың 22 қазанында тергеуші соттың басталатынын жариялады. Сол ақиқаттың негізіне айналған аят — Даниял кітабының сегізінші тарауы, он төртінші аяты. Хабардың мөрінің ашылғанын тану үшін таңдап алынған елші Уильям Миллер бұл аянмен байланысты барлық ақиқаттарды ешқашан толық түсінген жоқ, бірақ өзіне берілген істі орындады.

Миллер пайғамбарлық сөзді зерттей бастағанда, ол Киелі кітаптың өзінде айқындалып, белгіленген пайғамбарлықты түсіндірудің белгілі бір қағидаларын түсіне бастады. Сол қағидалар кейіннен Уильям Миллердің Түсіндіру Ережелері ретінде тұжырымдалып, танылды. Бұл қағидалар киелі рухтандыру арқылы мақұлданған және жексенбілік заң кезінде атқарушы соттың басталуын жариялайтындар қолданатын ережелер ретінде танылған. Миллер өзінің Киелі кітапты зерттеуін оның басынан бастап бастағанын және сол сәтте қарастырып отырғанын түсінген сайын ғана әрі қарай жылжығанын куәландырды. Осы тәсілден Миллердің алғаш таныған уақытқа қатысты пайғамбарлығы — өзі 1844 жылы орындалған деп айқындауға тиіс болған хабарға қатысы бар — Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» болғанын оңай көруге болады.

Рухтың жетелеуі бізге Жәбірейіл періштенің, басқа да киелі періштелермен бірге, Миллердің санасын бағыттағанын хабарлайды; дәл сол сияқты Жәбірейіл Даниялдың, аян көруші Жоханның және Киелі кітаптағы барлық пайғамбарлардың саналарын да бағыттаған, өйткені Жәбірейілге Шайтан айырылып қалған міндет тапсырылған еді. Жәбірейілдің бұл міндеті Шайтанның алғашқы аты — «Люциферде» бейнеленген болатын, оның мағынасы «жарық алып жүруші». Жәбірейіл Миллерге пайғамбарлық нұрды жеткізді, ал ол сол нұрға мойынсұнып, 1844 жылғы 22 қазанда тергеуші соттың ашылғанын жариялаған хабарды ұсынды.

Кері көзқарас Уильям Миллердің еңбегін түсінгісі келетіндерге оған пайғамбарлық сөзге қатысты белгілі бір түсініктер берілгенін, әрі сол түсініктер оның жақындап келе жатқан сот туралы хабарды құрастыру ісінде кілттерге айналғанын тануға мүмкіндік береді. Сол кілттердің бірі — оның пайғамбарлық қолданылуда бір күннің бір жылды білдіретінін танығаны еді. Тағы бірі — ол өзі ашқан пайғамбарлық желілерді орналастырып, өзара сәйкестендіру үшін қолданған пайғамбарлық құрылым болды. Бұл құрылым Құдай халқы мен Құдайдың киелі үйін қаңыратып кеткен екі шайтандық билікке негізделген еді. Миллердің барлық ашулары көне Исраил заманынан бастап Мәсіхтің Екінші келуіне дейін бірінің артынан бірі Құдайдың киелі үйін де, Құдай халқын да таптап-жаншыған пұтқа

табынушылықтың, ал содан кейін папалықтың тарихын бейнелейтін пайғамбарлық құрылымға орналастырылды.

Сол пайғамбарлық құрылым оған 1844 жылғы 22 қазанды соттың басталуы ретінде белгілеу үшін қажет болған әрбір ақиқатты дәл айқындауға мүмкіндік берді. Бірақ ол ақиқат шектеулі болды, өйткені ол пайғамбарлық тарихта пұтқа табынушылық пен папалықтан кейін келген үшінші қудалаушы күшті көре алмады. Оған сол ақиқатты көрудің қажеті болмады, өйткені оның ісі 1844 жылғы 22 қазанды жариялау еді, ал үшінші қудалаушы күшке қатысты жарық сол күннен кейін ашылатын болды.

Оның пайғамбарлық түсініктерін алдымен пұтқа табынушы Римнің, содан кейін папалық Римнің қаңыратып-жоятын екі билігіне негізделген құрылымға сәйкестендірумен байланысты, оның Даниел кітабында «күнделікті» деп аударылған сөзді пұтқа табынушылықтың және/немесе пұтқа табынушы Римнің нышаны деп түсінгені де бар еді. «Күнделікті» деп аударылған «*tamid*» сөзін Даниел бес рет қолданады. Ол әрдайым Миллер дұрыс түрде папалықты бейнелейді деп түсінген бір нышанмен бірге қолданылады. «Күнделіктімен» әрдайым байланысты болып келетін папалықтың нышаны екі нышан арқылы бейнеленеді. Қалай болғанда да, папалық биліктің осы екі нышанының екеуі де папалықты айқындайды, дегенмен, соған қарамастан, Даниел «күнделікті» деп аударылатын «*tamid*» сөзін қолданғанда, ол әрдайым папалықтың нышанымен бірге және одан бұрын қолданылған. Миллердің Даниел кітабындағы «күнделікті» туралы түсінігі пұтқа табынушылықтан кейін папалыққа ұласатын қаңыратып-жоятын екі билікке негізделген өзі көрген құрылымның іргетасына айналды. Миллердің Даниел кітабындағы «күнделіктіні» пұтқа табынушылықпен теңестіруі 1888 жылы басталған адвентизмнің екінші ұрпағынан бастап, адвентизмнің ішінде зор дау-дамайға айналуы алдын ала белгіленген еді.

Миллер 1844 жылдың 22 қазаны туралы түсініктің құрамдас бөлігі болған ең алғашқы пайғамбарлық ақиқат ретінде Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақытты» ашты, әрі бұл 1863 жылы теріске шығарылған Миллердің орныққан ақиқаттарының алғашқысы болды. Сол теріске шығару Адвентизмнің бірінші ұрпағын бастады, өйткені дәл сол кезде олар Лаодикия шөлінде қаңғып жүруді бастады. Екінші ұрпақ 1888 жылғы Миннеаполис Бас конференциясында басталды, ал сонда орын алған бүліктің салдарынан Миллердің «күнделіктіні» пұтқа табынушылық деп таныған анықтамасын теріске шығаратын шайтандық іс 1901 жылы басталды. «Күнделіктінің» дұрыс түсінігі көруші әйелдің өлімінен кейін ғана толықтай ығыстырылды; ол Миллердің «күнделікті» туралы дұрыс көзқарасына қарсы насихатталып жатқан ұстанымның «көктен қуылған періштелер» арқылы жеткізілгенін анық айтқан еді. Толық теріске шығару үшінші ұрпақта, шамамен 1931 жылы, жүзеге асты. Үшінші ұрпақ 1919 жылғы Киелі кітап конференциясынан кейін көп ұзамай жарық көрген У. У. Прескоттың *The Doctrine of Christ* атты кітабының жариялануымен басталған еді. 1919 жылы үшінші ұрпақ басталып, 1957 жылы *Questions on Doctrine* кітабының жарық көруіне дейін жалғасты.

Миллердің еңбегі Хабаккуктың екі тақтасында (1843 және 1850 жылдардағы ізашарлық кестелерде) орнықтырылып, айқын көрсетілгеннен кейін, Жаратқан Ие пұтқа табынушылық

пен папалықтан кейін келетін, Құдай халқын да қудалайтын, ойран салушы тағы бір, үшінші билік бар екендігі туралы ақиқатты аша бастады.

«Пұтқа табынушылық арқылы, ал содан кейін Папалық арқылы, Шайтан көптеген ғасырлар бойы Құдайдың адал куәгерлерін жер бетінен өшіріп жіберуге ұмтыла отырып, өз билігін жүргізді. Пұтқа табынушылар мен папашылдар бірдей айдаһар рухының ықпалында болды. Олардың айырмашылығы тек мынада еді: Құдайға қызмет етіп жүргендей болып көрінген Папалық анағұрлым қауіпті әрі қатыгез жау болды. Романизмнің құралы арқылы Шайтан дүниені тұтқынға алды. Құдайдың шіркеуіміз деп мойындалған қауымы осы адасудың қатарына сіңіп кетті, және мың жылдан астам уақыт бойы Құдай халқы айдаһардың қаһарының астында азап шекті. Ал Папалық өз күшінен айырылып, қудалауды тоқтатуға мәжбүр болған кезде, Жохан айдаһардың дауысын қайталап, сол бір қатыгез де Құдайға тіл тигізуші істі жалғастыру үшін көтеріліп келе жатқан жаңа бір билікті көрді. Шіркеуге және Құдай заңына қарсы соғыс жүргізетін ең соңғы осы билік қозыға ұқсас мүйіздері бар аң арқылы бейнеленді. Оған дейінгі аңдар теңізден шыққан еді, ал бұл аң жерден көтерілді, бұл сол арқылы бейнеленген ұлттың бейбіт түрде көтерілуін білдіреді. «Қозыдікіндей екі мүйіз» Америка Құрама Штаттары Үкіметінің сипатын, оның екі іргелі қағидасында — республикалылық пен протестантизмде — көрініс тапқан болмысын дәл бейнелейді. Осы қағидалар — біздің ұлт ретіндегі күш-қуатымыз бен өркендеуіміздің құпиясы. Америка жағалауларынан алғаш пана тапқандар папалықтың астам талаптарынан және патшалық биліктің зорлығынан азат елге жеткендеріне қуанды. Олар азаматтық және діни бостандықтың кең іргетасы үстіне үкімет орнатуға бел буды». Signs of the Times, 1899 жылғы 1 қараша.

Миллер қудалаушы үшінші билікті көре алмады, сондықтан оның құрылымы өз ісін атқаруға мүлтіксіз сай болғанымен, толық емес еді. Уайт ханым Миллердің Құдай таңдаған хабаршысы болғанын, өз қызметінде оның Ілияс пен Шомылдыру рәсімін жасаушы Жақия арқылы, өз ісіне шақырылуында Еліше арқылы, ал өлімінде Мұса арқылы бейнеленгенін көрсетеді. Қасиетті тарихта періштелер оларды қайта тірілту үшін қабірінің жанында күтіп тұрғанын айтатын түсіндірмеге ие болғандар аз, бірақ Миллер туралы түсіндірме осындай. Оның еңбегінің өзі көтерілген тарихпен шектелгені Миллерді кемсіту емес, қайта, егер оның еңбегі Құдайдың пайғамбарлық Сөзінің шынайы нұры аясында қарастырылатын болса, мойындалуға тиіс қажеттілік қана.

Миллерге пұтқа табынушылықтың, содан кейін папалықтың қаңыратып-бүлдіруші екі билігіне негізделген пайғамбарлық құрылымды жасауға мүмкіндік берген нақты періштелік басшылық берілді. Осы себепті сол екі биліктің жүзеге асырған қаңыратып-бүлдіруінен кейінгі тарихты айқындайтын пайғамбарлықтар Миллер тарапынан дұрыс түсінілмеді. Алайда сол түсінбеушіліктердің ешқайсысы Хабақұқтың екі қасиетті кестесіне енген жоқ; ол жерде Миллердің еңбегі арқылы қаланған негіздер көрнекі түрде бейнеленген еді. Сондықтан да шабыт 1843 жылғы кесте туралы оның Жаратқан Иенің қолымен бағытталғанын жаза алды.

“Жаратқан Ие маған 1843 жылғы кестенің Өз қолымен бағытталғанын, әрі оның ешбір бөлігі өзгертілмеуге тиіс екенін көрсетті; ондағы сандардың Ол қалағанындай болғанын

көрсетті. Сондай-ақ Оның қолы кейбір сандардағы бір қателіктің үстінде болып, оны жасырып тұрғанын, сондықтан Оның қолы алынғанға дейін ешкімнің оны көре алмағанын көрсетті.

«Содан кейін мен “Күнделіктіге” қатысты мынаны көрдім: “құрбандық” деген сөз адамның даналығымен қосылған, әрі ол мәтінге жатпайды; ал Жаратқан Ие сот сағаты туралы хабарды жариялағандарға бұл жөніндегі дұрыс түсінікті берді. 1844 жылға дейін, бірлік бар кезде, “Күнделікті” туралы дұрыс көзқараста дерлік бәрі біріккен еді; бірақ 1844 жылдан бері, абыржу жағдайында, өзге көзқарастар қабылданды, соның салдарынан қараңғылық пен абыржу келді». Review and Herald, November 1, 1850.

Миллер періштелердің басшылығымен жинақтаған ақиқаттарды Ие бағыттады, әрі 1843 жылғы кестені мақұлдаудың аясында шабыт Миллердің «күнделікті» пұтқа табынушылықты білдіреді деген түсінігінің дұрыс болғанын қамтыды. Даниял кітабында «күнделікті» деп аударылған еврей сөзі «tamid» бес рет кездеседі, және ол әрдайым әуелі пұтқа табынушылықтан, содан кейін папалықтан тұратын қаңыратып-жоятын екі күштің өзара қатынасын білдіреді.

Миллердің «күнделікті» ұғымын пұтқа табынушылықтың нышаны ретінде түсінуі оның қолданған пайғамбарлық жүйесінде мүлде шешуші мәнге ие болды, өйткені пұтқа табынушылықтан кейін папалықтың келуі түріндегі дәйекті байланыс оның өзіне түсінікті болуға жетелеген барлық пайғамбарлықтарды өзара сәйкестендірудегі негізгі бағдарға айналды.

«Ақырзаман уақытында», 1798 жылы, Даниял кітабының мөрі ашылды, ал Уайт қарындас адвент қозғалысының «орталық тірегі» әрі «іргетасы» деп айқындаған негізгі үзінді Даниял кітабының сегізінші тарауы, он төртінші аяты болды.

«Барлық өзге аяттардан жоғарырақ дәрежеде Адвент сенімінің әрі іргетасы, әрі орталық тірегі болған Жазба мына мәлімдеме еді: “Екі мың үш жүз кеш пен таңға дейін; сонда киелі орын тазарады”. [Daniel 8:14.]» Ұлы күрес, 409.

Он төртінші аят — он үшінші аятқа берілген жауап, ал сұрақтың мәнмәтінінсіз бұл жауап мағынасыз.

Сонда мен бір әулиенің сөйлеп тұрғанын естідім, ал сөйлеген сол әлгі әулиеге басқа бір әулие: «Күн сайынғы құрбандыққа, ойрандаушы заңсыздыққа, сондай-ақ киелі орынды да, әскерді де тапталуға беретін осы аян қашанға дейін созылады?» — деді. Сонда ол маған: «Екі мың үш жүз күнге дейін; содан кейін киелі орын тазартылады», — деді. Даниял 8:13, 14.

Бұл екі аят 1798 жылы, «ақырзаман уақытында», Даниял кітабының мөрі ашылған кезде пайда болған білімнің артуының нышаны болып табылады. Он үшінші аят Миллер өзінің пайғамбарлық үлгісін соған негіздеген қаңыратып-жоятын екі билікті айқындайды. Миллер он үшінші аяттағы «күнделіктіні» пұтқа табынушылық, ал «қаңыратып-жоятын күнәні» папалық деп таныды. Періштелер Миллерге танытқан пайғамбарлық үлгінің 1798 жылы

тарихта келген білімнің артуын бейнелейтін осы екі аятта айқындалатынын түсіну маңызды. Алайда Миллерге пайғамбарлық сахнаға кейін шығатын әрі Құдай халқын қудалайтын келесі билікті көру берілген жоқ.

«Мен екі мүйізді аңның айдаһардың аузы бар екенін, әрі оның күші өз басында екенін, және жарлық оның аузынан шығатынын көрдім. Сонан соң мен Жезөкшелердің Анасын көрдім; ананың қыздары емес екенін, қайта олардан бөлек әрі айрықша екенін көрдім. Оның өз дәурені болды, енді ол өтіп кетті, ал оның қыздары — протестанттық секталар — келесі кезекте сахнаға шығып, ана қасиеттілерді қудалаған кезде ұстанған сол бір ниетті жүзеге асыратын болды. Мен мынаны көрдім: ана биліктен әлсіреп, құлдырап бара жатқан шақта, қыздары күшейіп, өсіп келе жатты, және көп ұзамай олар бір кезде ананың өзі жүргізген билікті жүзеге асыратын болады». Spalding and Magan, 1.

Миллердің үшінші билікті көре алмағаны оны мүлде қате қорытындылар жасауға мәжбүр етті. Миллер Аян кітабының он үшінші тарауындағы теңізден шыққан аңды пұтқа табынушы Рим, ал жерден шыққан аңды папалық Рим деп таныды. Оның Аян кітабының он жетінші тарауын қолдануы да папалықтың екінші қаңыратып-тоздырушы билігінен әрі созылатын пайғамбарлық тарихты көре алмағандықтан қате болды. Осы себептен Миллер Даниял пайғамбарлығындағы Рим билігін анықтағанда, оларды екі кезеңде көрінген бір ғана билік ретінде қарастырды. Бұл сол кезде де дұрыс қолдану болды және қазір де дұрыс, бірақ ол оған Киелі кітап пайғамбарлығындағы патшалықтарды Риммен бейнеленген төртінші патшалықтан артық нәрсе ретінде түсінуге мүмкіндік бермеді. Ол Римнің төртінші патшалығының пұтқа табынушы Рим және папалық Рим ретінде бейнеленген екі кезеңі бар екенін көріп, таныды, бірақ папалық Римнің сондай-ақ алтыншы патшалықтан бұрын келетін бесінші патшалық екенін көре алмады.

Даниял кітабының екінші тарауында миллериттер Киелі кітап пайғамбарлығындағы бесінші патшалықтың элементтерін төртінші патшалықпен біріктірді. Негізгі деңгейде олардың қолдануы дұрыс болды, бірақ толық емес еді, өйткені Киелі кітап пайғамбарлығындағы патшалықтар туралы алғашқы сілтеме соңғы сілтемемен үйлесуі тиіс, себебі Иса, Альфа және Омега ретінде, әрдайым бастау арқылы ақырды бейнелейді. Бірінен кейін бірі келетін екі патшалықтың арасындағы айырмашылықты көре алмау Миллердің Аян кітабының он екінші тарауы пұтқа табынушылықты (айдаһарды), ал Аян кітабының он үшінші тарауындағы теңізден шыққан аңды папалықты (аңды), және Аян кітабының он үшінші тарауындағы жерден шыққан аңды жолдан тайған протестантизмді (жалған пайғамбарды) білдіретінін тануын мүмкін етпеді.

Миллер Аян кітабының он екінші және он үшінші тарауларындағы айдаһарды, аңды және жалған пайғамбарды бірінен кейін бірі келетін үш патшалық ретінде көре алмады, сондықтан өзінің пайғамбарлық қисынының ықпалымен бұл екі тарау дүниені Армагеддонға бастайтын үш биліктің дәйекті бейнеленуі емес деген жорамал жасауға мәжбүр болды. Миллерге берілген нұр оның ұрпағы үшін кемел нұр еді, және оның ұрпағы сол нұр арқылы сыналды.

Үш қаңыратып-жоятын күштің (айдаһардың, аңның және жалған пайғамбардың) нұры «ақыр заман кезінде», 1989 жылы, Future for America-ға берілді. Даниял кітабының он бірінші тарауының қыркыншы аятының орындалуы ретінде Кеңес Одағының күйреуімен мөрі ашылған Даниялдағы үзінді үшінші періштенің нұры болды, ал Миллерге бірінші періштенің нұры берілген еді. Даниял кітабының он бірінші тарауының соңғы алты аяты Future for America қозғалысының іргетасы әрі орталық тірегі ретінде танылды, ал Даниял кітабының он бірінші тарауындағы қыркыншы аят сол нұрды қорытындылайтыны сияқты, Даниял кітабының сегізінші тарауындағы он үшінші және он төртінші аяттар Миллершілдер қозғалысында мөрі ашылған нұрды қорытындылаған еді.

Ақырғы уақытта оңтүстіктің патшасы оған қарсы тұрткі болады; ал солтүстіктің патшасы арбаларымен, атты әскерімен және көптеген кемелерімен құйын тәрізді оған қарсы келеді; ол елдерге басып кіріп, оларды тасқын судай басып өтіп кетеді. Даниял 11:40.

Аят 1798 жылы «ақыр заманның уақытында» оңтүстіктің патшасы мен солтүстіктің патшасы арасында басталған соғысты айқындайды. Оңтүстіктің патшасы дәл сол жылы папалыққа өлімші жара салған атеистік Францияны бейнелейді. Бұл жерде папалық солтүстіктің патшасы ретінде көрсетілген. Пайғамбарлық тұрғыдан алғанда, 1798 жылғы Франция Даниял кітабының жетінші тарауындағы он патшалықтың оннан бірі еді. Сол он патшалық пұтқа табынушы Римді бейнелейді, ал пұтқа табынушы Рим айдаһарды бейнелейді. Папалық (солтүстіктің патшасы) аңды бейнелейді. Аяттың басында өлімші жара берілген солтүстіктің патшасы (папалық) ақырында оңтүстіктің патшасынан (атеизм патшасынан) кек қайтаратынын аят айқындайды. Папалық шынында кек қайтарған кезде, атеизм патшасы Франция мемлекетінен Кеңес Одағы конфедерациясына ауысқан еді. Франция бір ғана ұлт болды, алайда аятта папалық оңтүстіктің патшасынан кек қайтарған кезде, бұрынғы Кеңес Одағы сияқты, оңтүстіктің патшасы да «елдер» деп сипатталған.

Солтүстіктің патшасы (папалық) қарымта қайтарған кезде, ол өзімен бірге «арбаларды», «аттыларды» және «көптеген кемелерді» ала келді. Арбалар мен аттылар — әскери күштің нышандары, ал кемелер — экономикалық күштің нышандары. Кеңес Одағын құлату мақсатында папалықпен қасиетсіз одақ құрған күш — Америка Құрама Штаттары еді; ал Аян кітабының он үшінші тарауында Америка Құрама Штаттарының осы екі күші оның дүниені папалық биліктің таңбасын қарудың күшімен және экономика арқылы қабылдауға мәжбүр ету қабілеті ретінде көрсетіледі. Адамдарға сол таңбасыз сатып алуға да, сатуға да тыйым салынады, әрі бұдан басқа, таңбасыз адамдар өлімге кесіледі.

Қыркыншы аят айдаһарды (оңтүстіктің патшасын), аңды (папалықты) және жалған пайғамбарды (Америка Құрама Штаттарын) тікелей айқындайды. 1989 жылғы «ақыр заман уақытына» қатысты іргелі аят дүниені Армагеддонға бастайтын қаңыратып-жоятын үш билікті айқындайды; дәл сол сияқты, Миллерит қозғалысының іргелі аяттары да әуелі пұтқа табынушылықтың, содан кейін папалықтың қаңыратып-жоятын екі билігін айқындаған еді.

Аят оңтүстік патшасы мен солтүстік патшасы арасындағы шайқастан басталады. Аяттың басында (1798) оңтүстік патшасы жеңіске жетеді, бірақ аяттың өзінде солтүстік патшасы қарсы соққы беріп, оңтүстік патшасын жеңеді. Аяттың басы солтүстік патшасы мен оңтүстік патшасы арасындағы шайқасты белгілейді, ал аяттағы хабардың соңында сол солтүстік және оңтүстік патшалар арасындағы дәл сол шайқас бейнеленеді, бірақ нәтижелері керісінше болады. Басы 1798 жылы “ақыр заман уақытын” белгіледі, ал соңғы шайқас 1989 жылғы “ақыр заман уақытын” белгілейді. Аят өз жазбаша куәлігінің ішінде бастауы мен соңы — Альфа мен Омега қолтаңбасын қамтиды.

Аяттың нақты тарихы 1989 жылы Кеңес Одағының күйреуінен кейін де жалғасып, қырық бірінші аяттағы жексенбілік заңға дейін барады. Жексенбілік заң кезінде қазіргі Бабылдың үштік одағы бірқатар жедел оқиғалар арқылы жүзеге асады. Сондықтан қырықыншы аят 1798 жылы өлімші жара салынған кезде және Тирдің жезөкшесі ұмытылған кезде басталады. Аятта бейнеленген тарих қырық бірінші аяттағы жексенбілік заңда толық аяқталады; сол жерде өлімші жара жазылып, Тирдің жезөкшесі еске алынады. Басталуы мен аяқталуының айырым белгісі аятта берілген мәтіннің өзіне ғана емес, аят бейнелейтін тұтас тарихқа да жазылған. Аят пайғамбарлық негіздемені айқындайды; ол жай ғана пұтқа табынушылыққа (айдаһар) және папалыққа (хайуан) негізделмейді, қайта дүниені Армагеддонға бастап баратын қаңыратып-қиратып жіберуші үш биліктің құрылымын айқындайды.

Миллердің пайғамбарлық құрылымы Құдайдың тергеуші сотының келуін жариялады, ал Future for America-ның пайғамбарлық құрылымы Құдайдың атқарушы сотының келуін жариялайды. 1989 жылы, «ақыр заман уақытында», Даниял кітабының он бірінші тарауының соңғы алты аяты Кеңес Одағының күйреуі кезінде ашылғанда, сынаудың және тазартудың үш сатылы үдерісі басталды. Миллердің тек пұтқа табынушылық пен папалықты көріп, ал жолдан тайған протестантизмді көрмегендігі арасындағы айырмашылық 1798 жылы ашылған Ұлай өзенінің аянын дұрыс түсіну үшін ұғынылуға тиіс.

Келесі мақалада сол қарастыруды жалғастырамыз.

«Уақыт жоғалтуға біздің мұршамыз жоқ. Алдымызда ауыр кезеңдер тұр. Дүние соғыс рухымен толқуда. Көп ұзамай пайғамбарлықтарда айтылған ауыр оқиғалар жүзеге асады. Даниял кітабының он бірінші тарауындағы пайғамбарлық толық орындалуға таяп қалды. Осы пайғамбарлықтың орындалуы барысында болған тарихтың көп бөлігі қайталанатын болады.

«Отызыншы аятта “30-дан 36-ға дейінгі аяттардан үзінді келтірілген” бір күш туралы айтылған.»

«Осы сөздерде суреттелгендерге ұқсас көріністер жүзеге асады». Manuscript Releases, number 13, 394.